

РЕШЕНИЕ

№ 10678

гр. София, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВИКТОРИЯ ЦВ. КАМЕНОВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110165908 по описа за 2021 година

Предявени са кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл. 411 от КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

/ЮЛ/ е предявило срещу /ЮЛ/ кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като следва: за сумата от 22 892,75 лева - заплатено застрахователно обезщетение /пълна щета/ за увредения автомобил /марка/ с /рег. №/, в резултат на ПТП, реализирано на 01.11.2016г. в гр. София, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 18.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, и за сумата от 6976,49 лева - мораторна лихва върху главницата за периода от 09.11.2018г. до 09.11.2021г.

Ищецът твърди, че на 01.11.2016 г. около 21.00 ч. в гр.София, на кръстовището на /адрес/ настъпило ПТП с пострадали лица, за което бил съставен констативен протокол № 1048/01.11.2016г. Лек автомобил /марка/ с рег. № /рег.№/ с водач П. Г. М. се движил по /адрес/ от /адрес/, като при предприемане на маневра „ляв завоي“ неправомерно навлязъл в лентите за насрещно движение и спрял внезапно на първата от тях. По същото време в същата лента се е движил автомобил /марка/ с /рег. №/, който нямал възможност да спре преди мястото на съприкосновение. Последвал удар между двата автомобила, при който са нанесени материални щети и е пострадал пътник в л.а./марка/. По случая било образувано досъдебно производство № ЗМ-11508/2016, по описа на СДВР. С Постановление на прокуратурата досъдебното производство е внесено в Софийски районен съд с мнение за образуване на съдебно производство срещу водача П. М..

За отговорността на водача на лек автомобил /марка/ с рег. № /рег.№/ към датата на ПТП имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със /ЮЛ/ с полица № /№/ и период на застрахователното покритие 22.07.2016г. - 21.07.2017г.

За увредения автомобил /марка/ с /рег. №/ имало сключена имуществена застраховка „Каско на МПС“ със /ЮЛ/ по полица № /№/ за периода 16.06.2016г. - 15.06.2017г.

Във връзка с подадено уведомление за щета по застраховка „Каско“ на МПС при ищцовото дружество била образувана щета № 10016030134679. При изчисляване размера на обезщетението била установена тотална загуба на застрахованото имущество. След приключване на ликвидационния процес и приспадане на стойността на запазените части, на 09.02.2017 г. по банков път било изплатено застрахователното обезщетение за тотална загуба на автомобила в размер на 36 686,38 лв. на собственика на автомобила, като било извършено прихващане за изплащане на вноски от застрахователната премия на сума в размер на 553,12 лв. Според ищеца ответникът като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач, дължал обезщетение в размер на 37 254,50 лева, включващо сума от 37 239,50 лева - оценка на щетите и сума в размер на 15,00 лева - ликвидационни разноси, направени в хода на експертната дейност.

Ответникът бил поканен от ищеца да възстанови изплатената като застрахователно обезщетение сума. На 09.07.2018г., /ЮЛ/ платило сумата от 14 361,75 лв. Дължимата останала разликата от 22 892,75 лв. между предявеното и частично платеното от ответника обезщетение. Моли ответникът да бъде осъден да заплати визираната сума, ведно с обезщетение за забава. Претендира присъждането на разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът /ЮЛ/ е подал отговор на ИМ, в който оспорва същата по основание и размер. Прави възражение за изтекла погасителна давност за част от претендираната мораторна лихва. Оспорва механизма на настъпване на ПТП и вината на водача на МПС - /марка/ с рег. № /рег. №/. Излага доводи за съпричиняване от страна на другия водач. Оспорва размера на дължимото обезщетение, в частност стойността на процесния автомобил и стойността на запазените части.

Не оспорва датата и мястото на настъпване на ПТП; наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение отговорността на водача на лек автомобил /марка/ с рег. № /рег. №/ в ответното дружество; наличие на сключена застраховка „Автокасco“ за МПС /марка/ с /рег. №/ в ищцовото дружество; заплащане на обезщетение от страна на ищеца по имуществена застраховка „Автокасco“ в размер на 36686,38 лева с прихващане на дължимата премия от 553,12 лева; получаването на покана за доброволно изпълнение от ответното дружество на дата 29.03.2018г.

Моли исковете да бъдат отхвърлени. Претендира присъждането на разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното:

По иска с правно основание чл. 411 КЗ:

По иск с правно основание чл. 411 КЗ тежест на ищеца е да докаже следните релевантни факти и обстоятелства: наличие на валиден договор за имуществена застраховка „Каско“ между ищеца-застраховател и увреденото лице; плащане на застрахователното

обезщетение на застрахования, респективно на сервиза, извършил ремонта на увредения автомобил, размера на обезщетението, респективно на вредите; наличие на предпоставките на чл. 45 ЗЗД - противоправно поведение на трето лице спрямо увредения, вреда и причинна връзка между противоправното поведение и претърпените от застрахования вреди; валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност” между ответника и собственика на автомобила, причинил ПТП.

В тежест на ответника е да обори презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 ЗЗД на водача на застрахования при него автомобил, както и да докаже възраженията си.

С оглед процесуалното поведение на страните, в частност липсата на оспорване от тяхна страна, съдът прие за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: датата и мястото на настъпване на ПТП - 01.11.2016г. около 21.00ч. в гр. София, на кръстовището на /адрес/ и /адрес/; наличието на застраховка „Гражданска отговорност” по отношение отговорността на водача на лек автомобил /марка/ с рег. № /рег. №/ в ответното дружество; наличие на сключена застраховка „Автокасco” за товарен автомобил /марка/ с /рег. №/ с ищцовото дружество; заплащане на обезщетение от страна на ищеца по имуществена застраховка „Автокасco” в размер на 36686,38 лева с прихващане на дължима премия от 553,12 лева; получаването на покана за доброволно изпълнение от ответното дружество на дата 29.03.2018г.

Фактът на настъпване на ПТП се установява и от представения от ищеца и неоспорен от ответника Констативен протокол, който няма пречка да бъде кредитиран относно датата и място на настъпване на ПТП, както и относно личните данни на двамата водачи и данните за МПС, участници в местопроизшествието, съответно относно видимите щети по двата автомобила, описани в протокола. Настоящият състав кредитира протокола относно визираните обстоятелства, доколкото същите са удостоверени от съставителя на протокола – длъжностното лице - служител на ОПП-СДВР, който ги е установил на място, т.е. относно тези обстоятелства, съставителят се явява очевидец.

С аналогични доводи няма пречка протоколът да бъде кредитиран и относно резултатите от извършените проби за наличие на алкохол в кръвта на двамата водачи, както и относно пострадалите лица.

Що се отнася до отразения в протокола механизъм на ПТП, то този протокол няма обвързваща съда доказателствена сила за тези обстоятелства, тъй като служителят на МВР, съставил документа, не е бил очевидец на инцидента.

Механизмът на настъпване на ПТП, както и вината на водача на МПС марка /марка/ с рег. № /рег.№/ – П. М. се установява от Решението на СРС, НО, 98 състав, постановено по НАХД № 14645/2017г., влязло в сила на 30.11.2017г. Видно от последното, съдът е признал обвиняемия П. М. за виновен в това, че: на 01.11.2016г. около 21.00ч. в гр. София, при управление на МПС – лек автомобил марка „/марка/И” с рег. № /рег.№/ по пътното платно на /адрес/, с посока на движение от бул. „Владимир Вазов” към /адрес/ и на кръстовището с последната, нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 6, т. 1 ЗДвП, съгласно който участниците в движението „съобразяват своето поведение спътните знаци...”, вр. чл. 45,

ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, според който: „Пътните знаци относно предимството имат следните изображения и наименования „Б1 – „Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и чл. 50, ал. 1 ЗДвП, съгласно който: „На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на ППС от другите пътища са длъжни да пропуснат ППС, които се движат по пътя с предимство“, като не пропуснал движещия се на път с предимство лек автомобил марка /марка/ с рег. № /рег. №/ и по непредпазливост причинил средни телесни повреди на пътника в лекия автомобил Е. И. Л., изразяващи се в счупване на трети поясен прешлен, реализирало критериите на медикобиологичния квалифициращ признак „трайно затруднение на движението на снагата за срок по-дълъг от 30 дни“; ексцентрична дискова протруция наляво Л4-Л5 и парамедианна дискова харния вляво Л5-ЕС-1, като вяска една поотделно е реализирала критериите на медикобиологичния квалифициращ признак „трайно затруднение на движението на снагата за срок по-дълъг от 30 дни“; вътреставно счупване на долната част на лъчевата кост, реализирало критериите на медикобиологичния квалифициращ признак „трайно затруднение на движението на горен десен крайник за срок по-дълъг от 30 дни“ – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1 НК.С оглед на това, на основание чл. 78а НК съдът е освободил обвиняемия от наказателна отговорност, като му Е наложил административно наказание глоба в размер на 1200 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 ГПК - влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това: дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Това правило обхваща и хипотезите на освобождаване от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК с налагане на административно нарушение, в какъвто смисъл е и трайната практика на съдилищата /в този смисъл - Решение № 14 от 4.05.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1493/2009 г., IV г. о., ГК/.

Абсолютно същият механизъм сочи и приетата по делото АТЕ, която в тази част съдът кредитира изцяло.

Съдът кредитира и заключението на АТЕ в частта, в която вещото лице дава заключение относно щетите, нанесени на лек автомобил /марка/ с рег. № /рег. №/ и лек автомобил /марка/ с рег. № /рег. №/; стойността на обезщетението при тотална щета, както и наличието на причинно-следствена връзка между инцидента и причинените щети, като съобрази, че вещото лице е отговорило в пълнота и обосновано на поставените въпроси.

Съгласно заключението на АТЕ:

Стойността на обезщетението при тотална щета по пазарна стойност към датата на ПТП е 33855 лева. Възстановеното обезщетение от страна на ответника е в размер на 14361,75 лева. Остатъкът е в размер на 19493,25 лв. + 15 лв. /ликвидационни разходи/, т.е. получава се обща сума в размер на 19508,25 лв.

Щетите по л.а. /марка/ са следните:

Деформиран преден капак със следи от приплъзгващ удар с посока отдясно наляво.

Тотална щета на предната броня с откъснати елементи: броня, решетка, престилка, фарове, радиатор, греди на радиатора, фарове за мъгла, щанги и тампони, преден ляв калник, преден десен калник, счупено челно стъкло над волана и пред пътника, предна лява джанта.

Щетите по л.а. джип /марка/ са следните:

Деформиран преден капак със следа от удар насочена към автомобила. Тотални щети в областта на предната броня; Откъснати елементи: броня, престилка, ляв фар, части от ел. системата, греди на радиатор, фарове за мъгла; Предната броня: следи от удар в лявата част, Десен фар, Деформирани греди в коша на ДВГ, Преден ляв калник, лайдена, преден ляв калник със следи от червен цвят по задна лява врата лайдена, заден ляв калник, Цялостно посукване на рамата на автомобила; Дясно странично огледало, Задиране по преден десен калник, предна дясна колонка, челно стъкло, теч ГСМ, отворени ербеци предни и страничен, Спадали 3 броя гуми.

Стойността на обезщетението при тотална щета по пазарна стойност към датата на удара е 33855 лв.

Възстановено обезщетение от ответника е 14361,75 лева.

Невъзстановена сума - 19493,25лв

Ликвидационни разноси – 15 лева.

Обща невъзстановена сума 19508,25 лв.

Действителната стойност на автомобил /марка/ към датата на ПТП е 45750 лв.

Запазени части - 11895лева: купе частично: врати десни, задна капак - 1200 лева; седалки предни 2 бр. и задна ком-т – 1800 лева; арматурно табло без ербеци – 500 лева; кормилна уредба - 2000 лева; спирачна уредба с АВС – 3000 лева; двигател без помпа, картер – 2000 лева; предно и задно окачване частично – 1000 лева; ел. инсталация частично – 395 лева.

Вещото лице дава заключение за наличие на причинно-следствена връзка между реализираното ПТП и настъпилите вреди. Сочи скорост на движение на МПС /марка/ преди удара 75 км./ч. при позволена такава за населено място – 50 км./ч.

Ударът е бил непредотвратим чрез спиране от страна на водача на МПС „/марка/” и при движение със 75 км./ч., и при движение със скорост 50 км./ч.

В тази части съдът кредитира заключението на АТЕ.

Що се отнася до показанията на свидетеля П. М., съдът кредитира същите в частта, в която същият потвърждава участието си в процесното ПТП, датата и мястото на неговото настъпване, както и действията, които същият е предприел – маневра завой наляво. В тази част твърденията му кореспондират на останалите писмени и гласни доказателства, атака също и на заключението на АТЕ.

Този състав кредитира и заявеното от свидетеля за липсата на видимост от негова страна поради наличие на друг спрял от дясната му страна автомобил, чийто водач също е искал да осъществи завой наляво. По сведенията на свидетеля, това го е принудило да се

изнесе, за да има видимост. Именно тази част от показанията на свидетеля М. мотивираха съда да приеме за неоснователни претенциите на ответника за наличие на вина или съпричиняване от страна на водача на МПС /марка/ за настъпване на ПТП, въпреки посоченото от вещото лице по АТЕ, че последният се е движел със скорост над разрешената в района, както и въпреки посоченото от вещото лице, че ПТП е могло да бъде предотвратено чрез отклоняване на МПС /марка/ надясно.

Доводите на съда за това са следните:

На първо място, безспорно е, че при предприемане на маневра ляв завой на кръстовище, водачът, който предприема маневрата, е длъжен да пропусне движещите се в насрещното платно автомобили. Т.е., това предполага преди всичко наличие на видимост на водача относно движещите се в насрещното платно автомобил. При липса на видимост /каквато твърди свидетеля М./, водачът на автомобила, който предприема маневра завой наляво, не би следвало изобщо да навлиза в насрещното платно. Именно това, обаче, е направил свидетелят М., въпреки наличието на спрял от дясната му страна друг автомобил, който му е пречатствал видимостта в насрещната лента за движение /в този смисъл са показанията на свидетеля М./. Обстоятелството, че от дясната страна на автомобила на свидетеля М. е имало друг спрял автомобил, чийто водач се е готвел да извърши ляв завой, води до извод, че този водач е спрял без да навлиза в насрещното платно, именно поради факта на приближаване на движещия се в насрещното платно МПС – /марка/. Самият факт, че от дясната страна на свидетеля М. е имало спрял друг автомобил, води до извод, че М. е трябвало да предположи наличие на опасност, т.е. наличие на друг автомобил, движещ се в насрещното платно, и от тук да не предприема действия по навлизане в това насрещно платно. Въпреки това, последният, нарушавайки закона, е предприел именно такива действия, което е довело до причиняване на процесното ПТП.

Съдът не кредитира показанията на свид. М. в частта, в която същият сочи движение на автомобил /марка/ със скорост 80-100 км./ч., тъй като в тази част показанията му представляват на практика субективно мнение.

Действително, по делото се установява, че МПС /марка/ се е движел със скорост, надвишаваща позволената в този пътен участък такава – същият се движел със скорост 75 км./ч. при допустима 50 км./ч., като същият според вещото лице е могъл да предотврати удара чрез отклоняване на автомобила надясно.

Обстоятелството, че МПС /марка/ се е движел с превишена скорост, този състав не приема за съпричиняване, тъй като движението с превишената скорост по никакъв начин не е допринесло за настъпване на ПТП, а вината за него е изцяло на водача на /марка/, който без да е имал видимост, а от там и основание, се е изнесъл в насрещното платно. Още повече, че вещото лице изрично дава заключение, че водачът на МПС /марка/ не е могъл да предотврати ПТП чрез спиране и при скорост 75 км./ч., и при скорост 50 км./ч.

Твърдението на вещото лице, че ПТП е могло да бъде предотвратено от водача на /марка/ чрез отклонение на автомобила надясно, съдът не кредитира. Това е така, тъй като отклонението на този автомобил надясно предполага на първо място безспорно

установяване на факта, че в другите ленти за движение в посоката, в която се е движел МПС /марка/, не е имало други автомобили. Този факт не е безспорно установен, тъй като изводите на вещото лице за липсата на други такива автомобил в съседните ленти, са обосновани с факта, че МПС /марка/ в резултат на удара се е отклонил именно в дясно, без да е имало съприкосновение с други автомобили. Това, обаче, би могло да се дължи и на факта, че водачите на такива автомобили са предприели спирането след настъпване на ПТП между автомобил /марка/ и автомобил /марка/. Т.е., изводите на вещото лице в тази насока почиват изцяло на предположения, а още повече, че същите касаят факти, за което не са нужни специални знания. Ето защо, съдът не кредитира заключението на АТЕ в посочената част.

С оглед на изложеното, и предвид липсата на съпричиняване на водача на МПС /марка/ за настъпване на ПТП, съдът не кредитира и заключението на АТЕ в частта, в която същото сочи, че скорост до 20 км./ч. се приема от предната броня с минимални щети, тъй като това обстоятелство е ирелевантно при допустима скорост 50 км/ч.

Съдът кредитира показанията на свидетелката М. И., която е била пряк очевидец на инцидента, предвид обстоятелството, че е била другия водач, управлявал МПС /марка/, участвал в ПТП. Показанията на свидетелката са логични, и вътрешно безпротиворечиви, което мотивира съда да ѝ се довери изцяло, като същите намират подкрепа в частта относно механизма в приетите по делото писмени доказателства, в частност в решението на СРС, НО, 98 състав.

Съдът кредитира и приобщените по делото като писмени доказателства: Общи условия за застраховка на МПС „Каско” на /ЮЛ/; комбинирана застрахователна полица за застраховка „Каско” и „Злополука” относно МПС /марка/ с период на покритие 16.06.2016г. – 15.06.2017г.; досие по полица „Каско”; справка от сайта на „Гаранционен фонд” относно сключена застраховка „ГО” по отношение водачите на лек автомобил /марка/ с рег. № /рег. №/, от които се установяват: факта на валидно сключена имуществена застрахова относно процесния уреден автомобил „/марка/” към датата на ПТП и застраховка „ГО”, касателно водачите на лек автомобил /марка/. Тези факти не се оспорват от страните.

Конкретните щети, нанесени на МПС /марка/ се установяват както от заключението на АТЕ, така и от приобщените по делото писмени доказателства, неоспорени от ответника, а именно: 4 броя опис – заключение по щета; опис на претенция; експертиза по претенция, калкулация – ремонт; техническа експертиза; доклад по щета.

Както беше посочено по-горе, не е спорно между страните, че ищецът е заплатил на заинтересованото лице /собственика на увредения автомобил/ сумата от 36 686,38 лв. след извършено прихващане за изплащане на вноски от застрахователната премия на сума в размер на 553,12 лв. Този факт се установява и от представеното от ищеца и неоспорено от ответника преводно нареждане от дата 09.02.2017г.

Ответникът не оспорва и факта, че е бил поканен от ищеца на дата 29.03.2018г. за заплащане на сумата от 37 254.50 лева, включваща сума от 37 239.50 лева - оценка на щетите

и сума в размер на 15.00 лева - ликвидационни разноси, което се установява и от кореспонденцията, представена от ищеца, ведно с приложенията към тях /л. 43-45 от делото/.

Най-сетне, не се спори между страните, че на 09.07.2018г., /ЮЛ/ платило сумата от 14 361,75 лв., като дължима останала разликата от 22 892,75 лв. между предявеното и частично платеното от ответника обезщетение.

Що се отнася до представените от страна на ищеца: 2 броя заключения на АТЕ и снимков материал, съдът не кредитира същите, тъй като са изготвени във връзка с друго водено производство.

При така установеното съдът счита, че искът следва да бъде уважен частично.

Както беше посочено по-горе, действителният размер на щетите, съгласно заключението на вещото лице, а в размер на 33855 лева. Възстановеното обезщетение от страна на ответника е в размер на 14361,75 лева. Остатъкът е в размер на 19493,25лв. + 15 лв. /ликвидационни разходи/, т.е. получава се общо дължима сума 19508,25 лв. Именно до този размер следва да бъде уважен иска, като същият следва да бъде отхвърлен до пълния претендиран размер от 22892,75 лева, или за сумата от 3384,50 лева, като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В конкретния случай ищецът претендира заплащането на мораторна лихва върху главницата от 22892,75 лева в размер на 6976,49 лева, дължима за периода от 09.11.2018г. до 09.11.2021г.

Съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” ЗЗД давността за лихви е три години. При това положение и доколкото искът е предявен на дата 18.11.2021г., погасени от давността се явяват сумите за лихва, чието вземане е възникнало преди дата 18.11.2018г. Т.е., непогасени от давността се явяват лихвите в периода от 18.11.2018г. В този смисъл възражението за изтекла давност върху част от лихвите, се явява основателно. Тези лихви следва да се изчислят, обаче, върху сумата от 19508,25 лева, която сума се явява доказана като дължима.

Дължимата лихва върху тази сума за периода от 18.11.2018г. до 09.11.2021г., съдът изчисли чрез лихвен калкулатор, като изключи периода на извънредното положение, а именно от 13.03.2020г. до 21.05.2020г., през който период съгласно чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците – лихви за забава върху суми, дължими от частноправни субекти, не се начисляват.

Тази лихва съдът изчисли в размер на 5516,50 лева. С оглед на това, искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважен за сумата от 5516,50 лева и за периода от 18.11.2018г. до 09.11.2021г. и отхвърлен до пълния предявен размер от 6976,49 лева, или за сумата от 1459,99 лева, и за периода от 09.11.2018г. до 17.11.2018г.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноси имат и ищецът, и ответникът с оглед уважената, съответно отхвърлена част от исковете.

Ищецът е сторил следните разноси: 1194,77 лева - ДТ; 150 лева - депозит за АТЕ; 80 лева – депозит за свидетел.

С оглед факта, че ищецът е представляван в производството от юрисконсулт, на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК му се следва и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер / с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото/, т. е. сума от 100 лв. Общите разноси, които доказва ищецът, са в размер на 1524,77 лева.

При това положение с оглед уважената част на иска ответникът следва да заплати на ищеца разноси в общ размер на 1277,47 лева.

Ответникът е направил следните разноси: 30 лева – депозит за свидетел и 150 лева – депозит за АТЕ.

Внесения депозит от ответника в размер на 50 лева за разпит на свидетелката Ч. не следва да се присъжда като разход, тъй като този депозит не е ползван и същият при поискване би могъл да бъде възстановен на ответника.

С оглед факта, че ответникът е представляван в производството от юрисконсулт, на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК му се следва и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер / с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото/, т. е. сума от 100 лв. Общите разноси на ответника са в размер на 280 лева.

С оглед на това, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноси в размер на 45,41 лева с оглед отхвърлената част на иска.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/, със седалище и адрес на управление: /адрес/ **да заплати** на /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/ със седалище и адрес на управление: /адрес/ на основание **чл. 411 КЗ** сумата **19508,25 лв.** /деветнадесет хиляди петстотин и осем лева и 0,25ст/, представляваща застрахователно обезщетение /пълна щета/ за увреден автомобил /марка/ с /рег. №/, в резултат на ПТП, реализирано на 01.11.2016г. в гр. София, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 18.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, **като ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 22892,75 лева, или за сумата от 3384,50 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/, със седалище и адрес на управление: /адрес/ **да заплати** на /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/ със седалище и адрес на управление: /адрес/ на основание **чл. 86, ал. 1 ЗЗД** сумата **5516,50 лева** /пет хиляди петстотин и шестнадесет лева и 0,50ст/ - мораторна лихва за периода от 18.11.2018г. до 09.11.2021г., **като ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 6976,49 лева или за сумата от 1459,99 лева, и за периода от 09.11.2018г. до 17.11.2018г., като неоснователен.

ОСЪЖДА /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/ **да заплати** на /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/ на основание **чл. 78,**

ал. 1 ГПК, сумата от **1277,47 лева** /хиляда двеста седемдесет и седем лева и 0,47ст/ - разноси по делото, сторени в производството пред СРС.

ОСЪЖДА /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/ да заплати на /ЮЛ/ с ЕИК /ЕИК/, на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата от **45,41 лева** /четиридесет и пет лева и 0,41ст/ - разноси, сторени в производството пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред **Софийски градски съд** в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при **Софийски районен съд**: _____